

ACC. N:R M. 15857:1-4.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Inga-Brita Hennriksson, Berg*
Härad: *Narvådinge* Berättare: *Per Johan Jonsson, "*
Socken: *Berg* Berättarens yrke:
Uppteckningsår: *1936* Född år *1870* i

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND
—

*Om torparen Masse s. 1-3.
Asgång. s. 1-2.
Pattare. s. 2-3.*

Skriv endast på denna sida.

Läger om Masse och MajaBergs sm
Norrvidinge hu

Kronobergs län

Till en gård hörde ett torp, som kallades för Nöjet, och torparen kallades för Masse. Hans hustru hette Maja.

Masse var en man, som kunde se saker och ting i förväg. Det berodde därpå, att han gick årsgång. Varje år på julaftons natt gick han runt kyrkan sju gånger. Sedan kunde han se mer än andra och gick då till olika gårdar i socknen och kunde så förut säga, om det var någon på det stället, som skulle dö, eller om några andra förändringar skulle inträffa. Det berättas, att när Masse en gång gått årsgång, hade sett, att under det kommande året skulle en gumma i Korsholmen dö. Hon var frisk och kry hela året. På nyårs-afton kom Masse dit. Då sade gumman till

honom: "Ser du, Masse, ja är inte död ännu."
 Då sade Masse: "Tig du, käring, året är inte slut
 ännu." Innan klockan tolv på natten var gum-
 man död.

Masse blev en gång ganska svårt sjuk.
 När han då var som sämst, trodde hans hustru
 Maja, att han dog, och gick då till närmsta gård
 för att skaffa likklädsel och folk, som skulle se-
 pa honom. I gården, dit hon kom, frågade de,
 om Masse var riktigt död. "Ja då", sade Maja.
 "När de så han tog det sista ännataget, när
 ja gick." När de så kom ner till köket och kom
 in, så låg Masse där och var vid fullt liv.
 Han levde också många år efter denna händelse.

Efter Masses död bodde
 Maja ensam i sin stuga. En gång kom det
 fattare till Maja och bad att få vara över
 natten, vilket de fick. När de så på morgonen

M. 15857:3.

gick från hennes stuga, lämnade de en liten pojke kvar, och den fick Maja sedan behålla. Hon upptäckte nämligen inte pojken med det samma, så att hon kunde lämna honom tillbaka.

Maja ville inte, att folket omkring skulle veta, att hon hade en kattarunge hos sig. Därför höll hon honom gömd i det längsta. Han gjorde många spratt för Maja. När Maja satt och spann, brukade pojken klippa av tråden, och hon kunde inte begripa, vad det berodde på, att tråden gick av. Då sade pojken, att om han fick en karamell, skulle han drolla, så att tråden höll. Han fick den utlovade karamellen, och så höll tråden en lång stund, men snart var det samma drolleri igen.

M. 15857:4.

Meddelare: Per Johan Jonasson, Bergs sn,
född år 1870

Ernatorp Berg den 3 jan. 1936
Inga-Brita Henriksson